Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 341 (5775) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 21 octombrie 1968

A XIX-a OLIMPIADĂ MEXICO 68

REPORTAJE ȘI COMENTARII, DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA A XIX-a OLIMPIADĂ

Apoteoză atletică pe Stadio Universitario

● Pînă la închiderea ediției cîteva rezultate:

1500 m: Keino (Kenya) 3:34,9 — record olimpic; *greutate* (F): Margitta Gummel (R.D.G.) 19,61 m. — record mondial; *4x100 m* (B): S.U.A. 38,2 — record mondial.

● BOX. În optimile de finală ale categoriei ușoară, Calistrat Cuțov a cîștigat la puncte (decizie 5—0) în fața lui Mongi Lahdhili (Tunisia).

● CICLISM. În semifinalele probei de urmărire pe echipe 4000 m formația R. F. a Germaniei a produs o mare surpriză întrecînd reprezentativa Italiei, 4:15,76 și, respectiv, 4:16,21. Rezultatul cicliștilor germani constituie un nou record olimpic și cea mai bună performanță mondială. În cealaltă semifinală, Danemarca (4:19,87) a întrecut U.R.S.S. (4:20,39). Finala va reuni deci R.F.G. și Danemarca iar cea pentru locurile 3—4, Italia și Uniunea Sovietică.

În sferturile de finală a probei de tandem echipa Franței a realizat o performanță excelentă: 9,93 s.

● BASCHET: Panama — Senegal 94—79 (48—29), Cuba — Maroc 89—53 (48—22), Bulgaria — Coreea de Sud 64—60 (32—33), Italia — Spania 98—86.

● VOLEI: Japonia — Polonia (F) 3—0 (5, 6, 6), Cehoslovacia — Peru (F) 3—2, (—7, —13, 9, 2, 3), Japonia — Belgia (B) 3—0 (5, 5, 4), Bulgaria — Brazilia (B) 3—0 (8, 16, 3).

● HOCHEI PE IARBĂ: Olanda — Franța 1—0 (0—0), R.D.G. — Mexic 2—0 (0—0), Kenya — Marea Britanie 3—0 (0—0), Australia — Argentina 3—1, (1—1). Noua Zeelandă — Belgia 1—1 (0—0), India — Japonia 3—0 (forfait).

● POLO: R.D.G. — Japonia 8—0 (2—0, 2—0, 3—0, 1—0), Spania — Brazilia 6—6 (1—0, 1—2, 3—2, 1—2), Mexic — Grecia 11—8 (4—3, 4—1, 1—2, 2—2).

● FOTBAL. În sferturile de finală ale competiției. Franța — Japonia 1—3 (1—1), Mexic — Spania 2—0 (1—0), Ungaria — Guatemala 1—0 (0—0), Bulgaria — Izrael 1—1 (1—0) după prelungiri. S-a calificat Bulgaria prin tragere la sorți.

În semifinale: Mexic—Ungaria și Bulgaria—Japonia.

● LUPTE. S-a încheiat competiția la „libere" Categoria +97 kg: 1. Medved (U.R.S.S.), 2. Duraliev (Bulgaria), 3. Dietrich (R.D.G.), 4. Stingu (România).

În ultimele partide P. Coman (cat. 63 kg.) p.p. M. Kaneko (Japonia), Șt. Stingu p.p. W. Dietrich (R.F.G.).

Nicolae Rotaru la un punct de recordul mondial

Clasica și dificila probă de armă liberă calibru redus 60 f. culcat s-a soldat cu surprize: dintre cei trei medaliați, doi Jan Kurka (aur) și J. Ballinger (bronz), sînt nume noi. Doar maghiarul Laszlo Hammerl — învingătorul de la Tokio — este un țintaș consacrat. Cît despre reprezentantul nostru Nicolae Rotaru el se poate considera ghinionist. Într-adevăr, deși a obținut un rezultat excelent, 597 p, la numai un punct de medaliatul cu aur, el nu s-a putut urca pe podium. Performanța însă îl onorează.

Iată de altfel, rezultatele detaliate ale primilor cinci trăgători: 1. **Kurka** 598 p (100+99+100+99+100+100), 2. **Hammerl** 598 p (100+100+100+99+100+99), 3. **Ballinger** 597 p (98+100+100+99+100+100), 4. **ROTARU** 597 p (100+98+100+100+99+100), 5. **Palin** 596 p (99+98+100+100+100+99). Cel de al doilea trăgător român, Marin Ferecatu s-a clasat pe locul 27 cu 592 p.

La talere aruncate din șanț, rezultatele sînt următoarele: 1. **J. Braithwaine** (Anglia) 198 t, 2. T. Garrigus (S.U.A.) 196 t (după baraj), 3. K. Czekalla (R.D.G.) 196 t (d. b.), 4. P. Senicev (U.R.S.S.) 196 t (d. b.), 5. P. Candello (Franța) 195 t, 6. A. Smelczynski (Polonia) 195 t... 11. I. DUMITRESCU 193 t... 21. GH. FLORESCU 193 t. De menționat că I. Dumitrescu, cu aceeași cifră, s-a clasat al cincilea la Tokio, iar la Roma, el a cucerit aurul cu 192 t. Dar, în timp ce taleriștii noștri au progresat doar cu un punct, alții au fost mai grăbiți.

NICOLAE ROTARU

Jabotinski — medalia de cîștigător la grea

Coloșii barei de oțel, halterofilii de categorie grea, au fost cei care au urcat ultimii pe podiumul de concurs. Conform previziunilor, victoria a revenit sportivului sovietic *Leonid Jabotinski* care a înregistrat rezultatul de 572,5 kg. Locul secund a revenit, în mod surprinzător, belgianului Serge Reding (555 kg) care a cîntărit mai puțin decît americanul Joseph Dube (555 kg). În continuare s-au clasat: M. Rieger (R.D.G.) 532,5 kg, R. Mang (R.F.G.) 525 kg și M. Lindroos (Finlanda) 495 kg.

ILEANA SILAI. S-a născut la Cluj, la 14 octombrie 1941. Înălțime 165 cm, greutate 53 kg. Căsătorită. Muncitoare și studentă la secția fără frecvență a I.E.F.S. Face parte din Clubul sportiv muncitoresc din Cluj. Antrenor Gheorghe Biro. Primii pași în atletism i-au fost îndrumați de Eug. Naghi. Campioană națională în 1967 și 1968. Campioană balcanică în 1967. Deține 5 recorduri republicane: 400 m — 54,5, 500 m — 1:12,6, 600 m — 1:30,8, 800 m — 2:01,8, 1000 m — 2:47,4. Practică atletismul din anul 1957, l-a întrerupt 3 ani (1961—63) și l-a reluat cu brio în 1964 obținînd o seamă de remarcabile succese, mai cu seamă în acest an al Olimpiadei din Mexic.

DRUMUL SPRE PODIUM AL ILENEI SILAI

17 OCTOMBRIE. **Seria a II-a:** 1. Gommers (Olanda) 2:04,0, 2. **Silai (România)** 2:04,1, 3. Taylor (Marea Britanie) 2:04,1, 4. Zimina (U.R.S.S.) 2:04,4, 5. Wieck (R.D.G.) 2:08,1, 6. Shezifi (Izrael) 2:09,2.

18 OCTOMBRIE. **Semifinala I:** 1. Manning (S.U.A.) 2:05,6, 2. **Silai** 2:05,9, 3. Lowe (M. Brit.) 2:06,6, 4. Hoffman (Canada) 2:07,0, 5. Burneleit (R.D.G.) 2:08,4, 6. Zimina 2:08,5, 7. Kaizer-Laman (Olanda) 2:14,8, Nikolici (Iugoslavia) — abandonat.

19 OCTOMBRIE. **FINALA:** 1. Madeline Manning (S.U.A.) 2:00,9 — record olimpic, 2. ILEANA SILAI (ROMÂNIA) 2:02,5, 3. Maria Gommers (Olanda) 2:02,6, 4. Sheila Taylor (Marea Britanie) 2:03,8, 5. Doris Brown (S.U.A.) 2:03,9, 6. Patricia Lowe (M. Britanie) 2:04,2, 7. Abigail Hoffman (Canada) 2:06,8, 8. Maryvonne Dupureur (Franța) 2:08,2.

FINIȘUL DE ARGINT AL ILENEI SILAI

Seria succeselor atleților români la cea de a XIX-a Olimpiadă continuă! Sîmbătă după amiază alergătoarea Ileana Silai a cucerit medalia de argint în proba de 800 m, dînd dovada calităților ei sportive deosebite, dar și pe cea a unei voințe cu totul remarcabile.

Dar să vă relatez desfășurarea probei. Cuprinsă în programul de sîmbătă cursa de 800 m femei a fost singura finală a zilei. Vă imaginați că publicul local a arătat o atenție deosebită întrecerii și din cauză că, după cele cîteva zile în care fusese răsfățat cu întîlniri finale de un mare dramatism, dintr-odată programul nu-i mai oferea decît întreceri preliminare.

Se aprind reflectoarele pe Stadio Universitario

Ca de obicei în ultimele zile și sîmbătă cerul s-a întunecat după ora 17,00 dîndu-ne griji, deoarece cursa de 800 m finală fusese trecută în dreptul orei 17,50. Nori negri prevestind o ploaie torențială au stat atîrnați deasupra stadionului olimpic creîndu-ne celor care doream ca Silai să poată beneficia de o pistă bună, o stare de nervozitate. Vîntul bate din lateral și puțin din față, astfel că ținînd seama de direcția de alergare în proba respectivă, concurentele urmau să înfrunte vîntul după primii 150 m de la plecare și în cea de a treia turnantă. Ca să vă imaginați cam ce atmosferă domnea pe stadion vă dau amănuntul că de la orele 17,00 fuseseră aprinse reflectoarele, atît era de întunecat cerul capitalei mexicane.

Clipele fără de sfîrșit dinaintea plecării

În sfîrșit, participantele la finală apar conduse de un

(Continuare în pag. a 4-a)

Pîrghia ambiției personale

De mult îmi propusesem să încerc a surprinde în cîteva fugare linii de tipar acest element fundamental al vieții și mai cu seamă al sportului, pentru că sport înseamnă dispută, întrecere, luptă, concurență, depășire, efort, ori cum vom vrea să numim competiția, fie ea individuală ori colectivă.

Mă simțisem adeseori îndemnat să atrag atenția tinerilor sportivi, dar mai cu seamă acelor ce se preocupă de pregătirea lor, asupra acestui element de forță, pe care-l reprezintă ambiția personală. Pentru că cel care, o dată pătruns în arena sportivă nu-și apără șansa cu ultima energie deoarece, să zicem nu i s-au îndeplinit nu știu ce anume pretenții ori fiindcă nu vrea să dea „satisfacție" cuiva care l-ar fi jignit în vreun fel sau nu i-a acordat atenția dorită, poate avea asemenea rezerve în prezența partenerului de întrecere nu-și merită locul printre sportivi. Mă frămîntau chiar îndrăzneli și mai mari: de a cere antrenorilor, și cu deosebire conducătorilor de cluburi și asociații, să încerce măcar din cînd în cînd acționarea acestei pîrghii de un grad ce nu poate fi stabilit de fizică, deși viața cunoaște foarte bine tipul de pîrghie despre care vorbim și fără de care omul nu ar fi ajuns în cosmos, acolo unde l-au proiectat nu numai curiozitatea și știința lui ci și resortul ambiției proprii naturii umane. Mi se părea ciudat și trist că tocmai în sport elementul acesta fundamental nu era acționat, dar nu știu din ce slăbiciune proprie am tot întîrziat s-o spun. Poate fiindcă nu doream să mă refer neapărat la fotbal... Și iată că aici, la Mexico, subiectul acesta destinat activității sportive de acasă, și-a găsit o exemplară confirmare.

Despre istoria recordului care m-a stîrnit din nou și mi-a anulat plictiselile presentimentului inutilității unei asemenea pledoarii (pe care o rețineam de-atîta vreme în mine ori de cîte ori vedeam, cu indignată nedumerire, cum sînt lăsați adversarii să treacă spre propria poartă de către x sau y dintre jucători — mai cu seamă în disputele internaționale — cum z ori w nu mai fac pasul acela în plus pentru a împiedica mingea să iasă în corner sau în aut, sau chiar joi văzîndu-i pe canotorii ce purtau aici tricourile naționale consolîndu-se cu un penibil loc 4 în semifinale, iar pe ceilalți abandonînd înainte de finalul probei).

Evenimentul sportiv la care am asistat joi, și care a țesut o minunată poveste recordului mondial la triplu salt, m-a făcut să mă simt vinovat pentru cuvîntul lăsat ascuns în plumbul răcit al tipografiei. Cele trei salturi înlănțuite se prezentau ca o simplă formalitate pentru sportivul sovietic, Saneev, despre care și Söter și Ciochină și, în general, toți specialiștii erau de acord că drumul la Mexic reprezenta o simplă formalitate și un prilej oficial pentru stabilirea unui nou record mondial. Dar pe teren, la prima confruntare a participanților la proba respectivă, în calificările de miercuri, italianul Gentile stabilește un excelent record mondial și nu Saneev: 17,10 m! Saneev se califică cu un rezultat nesemnificativ. Iar joi, în ziua punerii în joc a medaliilor, proba sa are acum un alt favorit: pe Gentile, care confirmă așteptările încă din prima săritură ridicînd cu încă 12 cm recentul său record mondial. Pentru oricine lupta părea încheiată și ziariștii italieni părăsiseră tribuna alergînd la telefoane și telexuri pentru a arunca știrea în eter. Dar Saneev revine după trei încercări pe primul plan al luptei pentru medalia de aur trecînd cu 1 cm peste cel mai fragil record mondial pe care mi-a fost dat să-l cunosc. Nu trecuseră decît 21 de minute de la stabilirea lui; după ce 60 000 de oameni aflați în tribune crezuseră că italianul poate trece în tribună lîngă ei, așteptînd festivitatea de premiere. Iată că Saneev îl cheamă din nou la luptă. Și cînd lucrurile păreau lămurite, brazilianul Prudencio obține 17,27 cm, cel de al 3-lea record mondial al ultimelor 25 de minute!

Și jocul fantastic continuă, atingînd superbul pentru că Saneev, pentru a treia oară învins în această zi, își joacă ultima șansă în cea de a 6-a încercare la care îi dă dreptul regulamentul. Obține 17,39 m, deci un alt record al lumii și stă apoi cu sufletul la gură pînă ce și ultimul concurent își epuizează salturile. Recordul polonezului Schmidt rezistase 8 ani și azi, dintr-odată, un grup de 6 atleți depășesc limita celor 17 m, iar trei dintre ei jonglează cu un record mondial. Care dintre ei este într-adevăr mai bun nu poate spune cu mîna pe inimă nimeni. Personal sînt convins că toți sînt foarte bine pregătiți și puteau trece și peste incredibilul record consemnat pe foile de arbitraj. Aici nu talentul sau metodica au decis, ci pur și simplu pîrghia ambiției personale, pentru că dacă ea n-ar fi existat în fața depășirii performanței maxime a unei probe cu aproape 20 de cm, orice atlet ar fi înghețat cel puțin pînă la sfîrșitul zilei de concurs. Cine a făcut puțin sport mă va înțelege foarte bine. Cine a știut să folosească joi această pîrghie, cine s-a gîndit să recurgă la ea, cine a pus-o în acțiune, cine, cine, cine... nu pot ști. Dar este clar că numai acest instrument ignorat de cele mai multe ori în sport, i-a scos lui Gentile de la gît medalia de aur, conferind-o, rînd pe rînd, lui Saneev și Prudencio și iarăși lui Saneev.

Nu mă va convinge nimeni, nici o dată, că modificarea unui record vechi de 8 ani și de o bună valoare s-a putut face într-o singură zi cu o depășire de 36 de cm, altfel decît cu acționarea unei anumite pîrghii: cea a ambiției personale.

Emanuel VALERIU

Ciudad de Mexico, 20 octombrie

BUCUREȘTI-LISABONA (VIA METZ)

DRUM BUN ȘI SUCCES!

Astăzi pleacă spre Lisabona lotul de fotbaliști al țării noastre, care va întîlni duminică selecționata Portugaliei în primul meci din cadrul preliminariilor campionatului mondial. Este, trebuie s-o spunem, cea mai dificilă partidă pe care o vor susține jucătorii români în această primă fază a importantei competiții. Miza jocului apasă, însă, asupra ambelor formații. Portughezii au de partea lor avantajul terenului (lucru care, în orice caz, nu poate fi trecut cu vederea), au o valoare recunoscută, pe plan internațional și o experiență de joc superioară celei a fotbaliștilor români, ceea ce le oferă prima șansă. Fotbaliștii noștri, specialiștii care îi însoțesc, știu toate acestea, dar ei mai știu, de asemenea, că în sportul cu balonul rotund orice rezultat este posibil. Tocmai de aceea, echipa care va fi aliniată pe „Estado Nacional" va trebui să manifeste convingerea că portughezii nu sînt, totuși, invincibili, va trebui să arunce în luptă toate energiile pentru un rezultat bun și o comportare onorabilă.

Fotbaliștii care la Lisabona vor apăra culorile țării au în fața lor exemplul strălucit al sportivelor și sportivilor ce în aceste zile aduc patriei noastre succese de mare prestigiu la Jocurile Olimpice din Mexic. Îndemn și stimulent trebuie să le fie și dragostea cu care sutele de mii de iubitori ai fotbalului îi înconjoară în permanență și care, sîntem siguri, duminică vor fi cu inima și gîndul alături de ei.

Este, repetăm, cel mai greu meci al fotbaliștilor noștri din acest sezon. Sîntem, însă, convinși că jucători români nu-și vor precupeți eforturile pentru a obține la Lisabona un rezultat cît mai onorabil.

Să fie această călătorie cea în care lotul reprezentativ își începe drumul spre turneul final al campionatului mondial din Mexic. Succes!

Cr. M.

U. T. A. DOMINĂ CU PRESTANȚĂ CAMPIONATUL

Rezultate tehnice

Rapid — „U" Craiova	2—0 (2—0)
U.T.A. — Dinamo Buc.	3—0 (1—0)
A.S.A. Tg. Mureș — „U" Cluj	3—1 (0—0)
F.C. Argeș — Progresul	2—0 (0—0)
Petrolul — Crișul	2—0 (1—0)
Farul — Politehnica Iași	1—0 (1—0)
Steaua — Jiul	2—0 (2—0)
Dinamo Bacău — Vagonul	3—0 (2—0)

Clasament

1.	U.T.A.	11	7	2	2	21-11	16
2.	„U" Craiova	11	6	3	2	23-17	15
3.	STEAUA	11	6	1	4	22-12	13
4.	PETROLUL	11	6	1	4	13-12	13
5.	DINAMO Buc.	10	5	1	4	18-13	11
6.	A.S.A.	11	5	1	5	18-15	11
7.	FARUL	11	5	1	5	17-17	11
8.	DINAMO Bacău	11	5	1	5	13-15	11
9.	POLITEHNICA	11	5	1	5	12-16	11
10.	JIUL	11	3	4	4	11-10	10
11.	PROGRESUL	11	4	2	5	11-14	10
12.	RAPID	11	4	2	5	11-15	10
13.	„U" Cluj	11	4	1	6	18-21	9
14.	F.C. ARGEȘ	10	4	1	5	11-14	9
15.	CRIȘUL	11	2	4	5	8-12	8
16.	VAGONUL	11	2	2	7	17-30	6

Etapa viitoare (sîmbătă, 2 noiembrie)

„U" Cluj — Farul
Jiul — Crișul Oradea
Rapid — Steaua
F.C. Argeș — U.T.A.
Dinamo Bacău — Politehnica Iași
Progresul — Dinamo București
Vagonul — Petrolul
A.S.A. Tg. Mureș — „U" Craiova

O, DACĂ...

...am putea crede că U.T.A. e o echipă mare...

De ce?

Ca să avem dreptul să admitem că cele șapte puncte din opt posibile obținute de arădeni în disputa cu bucureștenii reprezintă lucrul cel mai firesc cu putință. Ca să avem dreptul să spunem că e foarte normal ca juniorul Broșovschi să-l țină la respect pe Pircălab. Ca să avem dreptul să afirmăm că Lereter e un mare conducător de joc și că orice atac poate fi scuzat cînd nu face nimic în fața acestui veteran aflat în al 36-lea an de viață. Ca să avem dreptul, în sfîrșit, să susținem că „U" Craiova și Petrolul sînt și ele două echipe mari, pe baza simplei cărți de vizită a victoriei în fața liderului de astăzi.

Din păcate, toate aceste iluzii nu sînt posibile. Pentru că U.T.A. are un simț al proporțiilor foarte dezvoltat și refuză — în primul rînd ea! — să admită că e o echipă mare, chiar după acest 3—0 cu învingătorii de la Bologna.

Ca să mă conving, i-am cerut aseară un interviu imaginar lui „Coco" Dumitrescu. Iată și răspunsul:

„Ai dreptate. Nu sîntem o echipă mare. Chiar dacă prin asta nu fac decît să scad acțiunile craiovene și ploieștene. Și, la urma urmei, cum am putea fi o echipă mare? Gornea e un portar pripășit. Birău e un biet fundaș. Bakoș și Pojoni s-au oprit și ei în Arad ca drumeții, iarna, la prima fereastră luminată. Broșovschi are încă fire de lapte pe puful de sub nas. Petescu e și el un „refuzat". Pe Axente nu mi l-a cerut niciodată nimeni. Cît privește pe cei din față, toată lumea spunea pînă ieri că în maximum un an o să ajungă la Pîncota sau la Șiria. Dar, de atunci au trecut vreo trei ani, și avem alte planuri".

„Și-atunci?"

„Atunci, jucăm și noi ce putem. Mă bucură că e liniște în echipă. Acum un an aveam vreo 7 tineri în luna de miere. Niște copii. Acum criza a trecut. S-au mai adunat oamenii. Și trag. Că, oricum, ai nevoie de o lansetă mai fină. (Patima asta au moștenit-o de la TATA, adică de la Petschovschi). În rest, căutăm să pasăm, să atăcăm cînd e mai liber la adversar și să fim, dacă se poate, cu unul în plus cînd vine el peste noi. Ca în viață".

„Bine, Coco, dar nu mi-ai spus mare lucru".

„Cu atît mai bine. La fotbal, vorba multă — sărăcia omului".

Ioan CHIRILA